

OKÉNKO

do života farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Ročník XX, číslo 4

Vyšlo 14.12.2008

Bůh na mne myslí, je na cestě ke mně...

Bůh na mne myslí.
Bůh mě hledá.
Bůh je na cestě ke mně...

Cesta je dlouhá.
Bůh vyšel ze svého nedosažitelného světla.
Šel k prorokům a vešel do jejich slov...

Vešel do života vyvoleného národa.
Šel do základu lidské přirozenosti
a vešel do lůna panny:
stal se člověkem v Ježíši Kristu.

Přišel na tento svět.
To není obraz. Za tím je dlouhá cesta.
Tato celá cesta nebyla jen "k lidem", nýbrž ke mně.
Proroci, židovský národ, dějiny od pádu Adamova až k plnosti časů - těmi
všemi přichází Bůh až ke mně.

Na mě hledí Kristus.
Přichází za mnou skrze své zjevení, skrze svou činnost, skrze své slovo.
A tím to ještě nekončí...

"Pane, nedopuť, abys šel za mnou nekonečnou cestou až z hlubin své
nedosažitelnosti, celým stvořením a svatým Písmem a když už zbývá jen
jeden krok, že by tento poslední krok nenastal...
Co by mi prospělo, že ses mi otevřel, kdybys ale nedošel? Pro svoji lásku
nenech můj život dojít do konce, dokud se toto nestane."

(Romano Guardini, Světlo)

MATRIKY VYPRAVUJÍ

Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

- 28.9. David Lízal z Kobylnic
Jitka Münsterová ze Šlapanic
Tatiana Marie Burianová ze Šlapanic
- 11.10. Sára Drahovzalová ze Šlapanic
- 19.10. Metoděj Jakub Sedláček z Bedřichovic
Barbora Jašková ze Šlapanic

Slib lásky, úcty a věrnosti si vyměnili:

- 6.9. Martin Buchta z Prace a Lenka Poulíková z Prace
- 20.9. Marek Pospíšil ze Šlapanic a Luiza Stephen Robi ze Šlapanic
- 4.10. Karel Spružina z Jiříkovic a Petra Vlčková z Brna
- 11.10. Petr Drahovzal ze Šlapanic a Iona Drahovzalová ze Šlapanic
- 18.10. Alois Fišer z Ponětovic a Mariana Stránská z Letohradu
- 22.11. Vlastislav Štefka z Dětrichova a Dita Tomanová z Mokré
David Mazálek z Jiříkovic a Kateřina Buchtová z Jiříkovic

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

- 8.9. Ferdinand Brunclík ze Šlapanic (*1915)
- 10.9. Ludmila Drlíková ze Šlapanic (*1924)
- 21.9. Karel Tomášek z Bedřichovic (*1927)
- 19.9. Marie Kožoušková ze Sokolnic (*1909)
- 22.9. Jana Rudolecká z Kobylnic (*1943)
- 25.9. Stanislav Cenek z Jiříkovic (*1929)
- 29.9. Božena Smetanová ze Šlapanic (*1927)
- 29.9. František Fišer z Ponětovic (*1920)
- 1.10. Františka Rožnovská ze Šlapanic (*1925)
- 5.10. Eugen Hloušek ze Šlapanic (*1917)
- 10.10. Marie Boleslavová z Prace (*1951)
- 24.10. František Řičánek z Jiříkovic (*1943)
- 7.11. Růžena Tumová ze Šlapanic (*1921)

Z kalendáře

- 23.1. Farní ples v Kobylnicích
- 25.2. Popeleční středa
- 6.-7.3. Postní duchovní obnova
- 21.3. Adorace s obnovou manželských slibů
- 5.4. Květná neděle
- 12.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Přání otce biskupa Vojtěcha

*Křesťanské vánoce
jsou radostnou oslavou narození Ježíše Krista.*

*V něm je pramen světla naděje,
který dává hodnotu našemu životu
a vítězí nad tmou jakékoliv lidské beznaděje.*

Radost a život ve světle této naděje nejen o Vánocích

přeje

*Vojtěch Cikrle
biskup brněnský*

Brno, Vánoce 2008

Vánoční koleda

Známý anglický spisovatel Ch. Dickens napsal v roce 1843 povídku Vánoční koleda (A Christmas Carol), kde popsal vánoce nejen jako dobu radostnou a tajemnou, ale jako dobu, kdy je třeba vzpomínat a měnit se.

Hlavní postavou je Ebenezer Scrooge - Vydřigroš, obchodník, který miluje peníze, svou práci a vánoce vnímá jako ztrátu času. Lidé jsou pro něj figurky, se kterými je třeba dovedně hýbat a účelně je využívat. Morální či sentimentální projevy jsou pouhou lidskou slabostí. Vydřigroš je bez opravdových přátel obklopen svým bohatstvím a dlouho do večera sedící za svým kancelářským stolem. Od jediného svého příbuzného nepřijímá pozvání k vánočnímu stolu, protože se musí věnovat svým věcem. Ale po tři prosincové večery vidí obrazy tří vánoc: vánoce svého dětství, vánoce své zralosti a vánoc budoucích. Tyto obrazy jej zásadně změní, musí přehodnotit svůj život a uvědomit si, kde je jeho smysl a opravdové bohatství. Již není Vydřigrošem, ale přítelem a pomocníkem. Tento příběh, který se stal „světovou vánoční klasikou“, podhaluje něco z duchovního poselství Vánoc.

Když Bůh v Kristu přichází na tuto zemi, tak přináší změnu. Jedinečnost tohoto okamžiku spočívá ve vstoupení Boží moudrosti do lidského rozumu, člověk může pochopit a poznat Boží záměry. Již nechodíme ve tmě, ale víme co Bůh od nás očekává. Jeho pomoc je nablízku, naše výmluvy nemají váhu.

Vánoce neznají slova: nemám čas, mám moc práce, to nejde, musím pracovat, nechci nikoho obtěžovat atd. ale mluví o dostatku času na vše potřebné: na Boha, na blízké, na sebe, na modlitbu i na odpočinek.

Radostná vánoční zastavení spolu s Charlesem Dickensem přeje

P. Pavel Kopeček

Ohlédnutí za rokem 2008

Žijeme v době, která je velice hektická a jedna událost střídá druhou a to až tak, že po chvíli už si ani nevzpomeneme, cože jsme vlastně prožili v předchozím okamžiku. Toto „krásně“ koresponduje se stále víc a víc pravdivějším rčením, že „nic není staršího než včerejší noviny“. Zkusme se proto u této skutečnosti v tuto chvíli aspoň trochu pozastavit a podívat se a uvědomit si, jaký že byl uplynulý církevní rok 2008.

Adventní čas byl pro nás, tak jako každý rok, dobou přípravy na svátky Narození našeho Pána. Měl být časem, kdy v našem srdci mělo přibývat, stejně jako na adventním věnci, světla – totiž lásky, pokoje, ochoty sloužit, atd. Zda-li tomu tak bylo, je otázkou pro každého z nás. Po adventu přišel čas Vánoc, který nám nadělil pod stromeček „dáreček“ v podobě mé nemoci. S vydatným nasazením otce Josefa, kněží z okolí i vás

farníků, se podařilo tuto skutečnost zvládnout, a to i s užitkem pro více stran. Např. promluva, kterou měl při jedné z bohoslužeb P. Martin Vařeka (v tu dobu vracující se z vojenské mise v Afghánistánu), byla tak silná, že při ní bylo takové ticho, že by bylo slyšet spadnutí špendlíku na podlahu kostela (mohl jsem to vnímat díky domácímu telefonu, který mně umožňoval být během nemoci s vámi spojen aspoň prostřednictvím zvuku). Jeho slova “my si pořád na něco stěžujeme a přitom vůbec nevidíme, co máme“ bychom si myslím měli často připomínat, protože nejednou naprosto zbytečně vytváříme „problémy“ z toho, co problémem vůbec není.

Tento vánoční čas byl obohacen opět zde ve Šlapanicích Božíhodovým zpíváním sboru šlapanického gymnázia a v Praci živým betlémem, který přilákal velké množství lidí. Vánoční dobu jsme zakončili Tříkrálovou sbírkou a svátkem Křtu našeho Pána. Přes snad víc než vydařený farní ples v duchu šedesátých let jsme se hned dostali k prožívání postní doby, která začínala velice brzo – 6. února.

K prožívání postní doby již v našich farnostech patří postní duchovní obnova. Kladu si však otázku, proč bývá tak málo navštěvována, když termín obnovy byl tentokrát znám již od srpna, téma je aktuální, je vedena knězem, který svým projevem dokáže zaujmout a to ne nějakými lacinými frázemi, a přesto všechno lavice zejí prázdnotou? Není to jedna z těch hříven, o kterých mluví evangelium, ale které zakopáváme, protože máme strach svou víru zase více rozvinout a prohloubit? Stejně tak se v postní době scházíme ke společné adoraci, při které prosíme za naše rodiny. Přínos „akce“ pro život farnosti se neměří počtem účastníků, přesto si myslím, že společně se sejít a mít uprostřed Pána je to nejlepší, co můžeme pro sebe a druhé udělat. Vždyť kde jsou dva nebo tři, tam je On uprostřed nich.

S tímto Pánem ve svém středu jsme na Květnou neděli večer společně prožili jeho křížovou cestu, při které v našem kostele po dlouhých letech opět viselo všech 14 obrazů s jednotlivými zastaveními. Konečně tedy bylo dokončeno restaurování a domalování naší křížové cesty. Možná, že k provedení obrazů máme oprávněné připomínky, přesto snad nad tím převažuje vděčnost za to, že je naše křížová cesta opět kompletní.

Přes Slavnost Vzkříšení a prožívání velikonoční doby jsme se dostali v jejím závěru k tradiční pouti do Křtin, kterou jsme prožili společně s bývalým šlapanický farářem P. Vítem Severou, momentálně farářem v Pohořelicích. V procházení událostí roku nelze pominout šťastné dokončení opravy kaple v Bedřichovicích, za které jsme poděkovali Pánu Bohu při slavnostní mši sv. při bedřichovické pouti.

V červnu se na jeden den proměnil farní dvůr na Farní saloon u příležitosti 4. farního dne, o kterém jste mohli číst v prázdninovém Okénku. Jen bych dodal, že letos poprvé jsme byli chvílemi vystaveni vláze shora. Přesto, že lavičky začaly být vlhké, stejně jako naše oblečení, tak většina účastníků zůstala, což pro mě samotného bylo znamením, že je nám spolu dobře, a že spolu chceme být. Kéž by to tak bylo i nadále nejen o farním dnu, ale také kdykoli a kdekoli jindy. Vždyť vytváříme jednu církev, která je tajemným tělem s mnoha údy, které patří k sobě. A i o nás má platit to, co se píše ve Skutcích apoštolských o prvních křesťanech: pohleďte, jak se milují.

S farním dnem přichází i závěr školního roku, který se tematicky věnoval při dětských mších svatých svatým. Věřím, že každý z nás si z jejich životů něco odnesl pro svůj každodenní život a že hojná účast při dětských mších svatých se „přetaví“ v hojnost Božího života v nás podle příkladu svatých, o kterých jsme se bavili, a kteří mezi nás přicházeli.

Školní rok byl vystřídán prázdninami, které byly obohaceny nejen farním táborem v údolí Bílého potoka, táborem v Náměšti nad Oslavou, Šlapanickými slavnostmi a na závěr tradičně poutí do Tuřan, ale také slavností svěcení v brněnské katedrále. V červenci zde totiž přijal jáhenské svěcení náš farník Rudolf Staněk. Už po několika měsících jeho služby jsem přesvědčen, že svěcení přineslo a přináší prospěch nejen jemu samotnému, ale také obohacení a prospěch celé farnosti. K tomu byl svěcen a věřím, že s vzájemnou podporou nás všech tomu tak bude dál a dál.

Čas prázdnin byl také časem finišu na dokončení farního hřiště v Praci u kostela. Přes mnohé a někdy až zcela nepochopitelné překážky a úskalí se vše podařilo šťastně dokončit, zkolaudovat, a také slavnostně otevřít žehnáním za přítomnosti prateckého rodáka a duchovního rádce Orla P. Pavla Kopeckého. Ve Šlapanicích jsme mezi sebou zase přivítali šlapanického rodáka P. Milana Vavra, který požehnal nové lavice, které nyní přispívají zase více ke kráse interiéru našeho kostela a věřím, že nejen k tomu.

Kromě poutě do Křtin, Tuřan a na Vranov jsme letos prožili v rámci roku sv. Pavla i pout' našeho děkanství do Rajhradu. Program i atmosféra této pouti přímo volaly po jejím opakování i následující roky.

Po pouti do Rajhradu jsme v obou farnostech završili roční přípravu na přijetí svátosti biřmování, kterou udělil otec biskup Vojtěch, který mezi nás po delším čase opět zavítal. Kéž dary Ducha svatého přijaté při této slavnosti nezůstanou ležet ladem a rozhodnutí žít zcela podle Krista dojde u každého z nás naplnění. Celý bohatý podzim a vlastně celý církevní rok zakončilo děkanátní setkání mládeže pořádané letos právě zde ve Šlapanicích a zaměřené na sv. Pavla, který, jak píše v druhém listu sv. Timoteovi, ví, komu uvěřil. Kéž podle této víry apoštola národů žijeme i v roce nastávajícím.

otec Miloš

Svátost biřmování v našich farnostech

Přípravy na biřmování trvaly celý rok. Každý pátek (mimo prázdnin) jsme se scházeli s otcem Milošem nejprve na večerní mši svaté a poté v sakristii. Tam jsme postupně probírali a vysvětlovali si modlitbu Otče náš, Věřím v Boha, Desatero, svátosti a části mše svaté. Příprava byla také oživena filmem Šarlatový a černý. Doma jsme si měli za úkol přečíst z Písma svatého Evangelia a Skutky apoštolské. Po roce příprav nás otec Miloš každého samostatně prozkoušel.

Dne 12. října jsme konečně přijali svátost biřmování při deváté mši svaté z rukou otce biskupa Vojtěcha. Obřad byl krásným duchovním prožitkem a my biřmovanci jsme odcházeli naplněni sedmi dary Ducha svatého. Po mši svaté byla také možnost se setkat s otcem biskupem ve farní kavárně.

Eliška Hujčková

Biřmovanci - Šlapanice

Biřmovanci - Prace

Byl jsem na exerciciích v Olomouci

Ve dnech 4. - 8. srpna 2008 jsem se zúčastnil exercicií pro 25 kněží v kněžském semináři v Olomouci. Chci se s vámi podělit o své zážitky. Dával je zlínský děkan P. Antonín Kupka, se kterým jsem byl v roce 1963 svěcen na kněze. Byli tam i tři spolužáci ze semináře a další známí kněží. Bydlel jsem v 5. poschodí, ale chodíval jsem často po schodech z důvodu tréninku těla, když jsme cvičili duši. Ochotně nám pomáhali a nosili jídlo bohoslovci. K meditaci sloužila i zahrada, udržovaná ctihodnými sestrami.

V kapli je socha sv. Jana Sarkandra, olomouckého mučedníka, a jeho obraz ze svatořečení 1995 na stěně při vstupu do kaple. Navštívili jsme též nedalekou Sarkandrovku, kde se zachovala mučidla světce. Zaujalo nás 8 obrazů Bedřišky Znojenské na blahoslavenství v chodbě semináře. Jedna místnost je věnována biskupovi Posádovi, který v semináři působil. Pan rektor Msgre. Šíma vyjádřil radost, že už není nejstarší, obyčejně vidí kolem sebe samé mladé tváře a seznámil nás s počtem

71 nynějších bohoslovců. Při jeho nástupu jich bylo 144. Proto se máme modlit za nové kněze, aby krásná budova byla využita a aby byl dostatek pracovníků na vinici cyrilometodějské.

Exercitátor začal slovy sv. Pavla k jeho roku Ef 4,23-4: „Stále si obnovujte mysl po duchovní stránce, oblečte člověka nového podle Božího vzoru, který je bohumilý a svatý.“ Je to stará myšlenka, ale stále potřebuje člověk obnovu (latinsky: restauraci) těla i duše. Tělo sice chátrá, ale duše se zmlazuje stále znova. Prosíme o rosu milosti, rozvineme rouno Gedeonovo, neboť budoucnost přijde sama, nepatří nám, zůstává nám přítomnost. - Sv. Terezie od Dítěte Ježíše: „Využijme okamžiku, rychle uplyne (i utrpení)“. – Papež Jan XXIII. říká, že se máme modlit, jako bychom byli na světě jen pro tento okamžik. – B. Pascal: přítomnost bývá nejtěžší, nikdy jí nedáváme dost váhy. Bůh totiž žije přítomnost.

Církev dnes dostala možnost, nadechla se. Ježíš i dnes oslovuje mladé, těm činí potíže rozhodnout se. I v těžkých podmínkách lze žít pro Boha (sv. Jan M. Vianney za franc. revoluce) a získávat duše. Pán Bůh má smysl i pro humor: P. Bršlica si dal ultimatum, že se do 40 let stane knězem, jinak odejde. Právě měl 40, když byl vysvěcen. Láska zůstává jako trvalá hodnota. Večer jsme mívali společnou adoraci s kytarou, ve čtvrtek při mši sv. jsme dostali (starší 60 let) sv. pomazání, přijal jsem je poprvé. - Při závěrečné besedě jsme se navzájem představili. Zajímavá byla poznámka prof. Dr. V. Wolfa z Prahy o muslimech, proč se mezi sebou zabíjejí šiité a sunnité (kvůli počtu 99 vlastností proroka Mohameda) a co učil mistr Jan Hus podle Wiclefa, že Bůh je všude, i v oslovi (panteismus). Ozvaly se i anekdoty z časopisu „Nezbeda“. Např. proč si mladí říkají „vole“? Prý proto, že kníže Boleslav odmítl odvádět Němcům voly, takže tito zůstali u nás. P. Kotek z Vrchoslavic nám nabídl pastorační brožurky a také o P. Šuránkovi, jehož proces blahorečení už probíhá. Vydal celou řadu jeho spisů. Spolubratři měli zájem i o naše vzpomínky „K výšinám“. - V katedrále nás zaujal právě nový zvon „P. Maria Svatohostýnská“, vážící 48 q (druhý největší na Moravě).

P. Josef Vlček

Setkání mládeže modřického děkanátu

V sobotu 15. listopadu se ve Šlapanicích uskutečnilo děkanátní setkání mládeže. Na přípravě se podílelo celkem 12 mladých lidí včetně otce Miloše. A protože slavíme rok sv. Pavla, neslo se i setkání v tomto duchu. Program začal ve 14 hodin mší svatou s katechezí, kterou si pro nás, mladé farníky, připravil otec Pavel Kafka z farnosti Kunštát na Moravě, autor dětských bohoslužeb. Pavel ne náhodou. Musím prozradit, že pan farář oslovil hned několik kněží jménem Pavel a již zmíněný Pavel Kafka byl naše poslední záchrana. Účast přislíbil, a to přesto, že měl jeho spolužák primici. Zahajovací mše se zúčastnil také P. René Strouhal z farnosti Moutnice a samozřejmě modřický děkan a pozořický farář P. Jan Nekuda. Při mši svaté i večerní adoraci zpívala šlapanická

schola. Úvod a závěr setkání moderovali Žán s Magdou, kteří se nutno říct skvěle doplňovali. Dalším bodem programu byla práce ve skupinkách. Ve skupinkách jsme se nejdříve seznámili, poté jsme otestovali svoje znalosti týkající se jak jinak než života sv. Pavla. Tak schválně: jak se jmenoval Pavlův věhlasný židovský učitel? Před branami kterého města se událo Pavlovo obrácení? A nebo: ve kterém městě Pavel uzdravil chromého od narození? Tak to byly 3 z celkem 32 více či méně obtížných otázek, na které měli jednotlivé skupinky za úkol odpovědět. Následovala práce s biblickým textem, konkrétně šlo o těchto 5 textů: Filipánům 2,1-16; 2 Korintským 1,3-11; Efezanům 1,1-13; Kolosanům 1,9-23 a 1 Korint'anům 13,1-13. Úkolem každé skupinky bylo na základě daného textu napsat modlitbu, kterou potom vybraný zástupce přečetl při adoraci. Posledním bodem programu práce ve skupinkách byla slepá mapa, do které jsme zakreslovali 3 misijní cesty, které svatý Pavel podnikl. Následovala společná adorace. Na závěr adorace byla slavnostně předána vlajka modřického děkanátu dvěma zástupcům početné delegace z farnosti Moutnice, kde se děkanátní setkání mládeže uskuteční příští rok. Příjemně strávené sobotní odpoledne bylo na faře zakončeno občerstvením, troufám si říct přímo hostinou.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu tohoto setkání ať už prací, buchtou nebo modlitbou. Cílem tohoto setkání bylo se nejenom setkat, pobavit a poznat nové lidi, ale také vzdát dík a něčemu se naučit. Setkání se díky našemu Pánu Bohu povedlo a já pevně doufám, že jsme si odsud odnesli víc než jen propisku s nápisem „Vím, komu jsem uvěřil“.

Markéta Remešová

Pout' modřického děkanství do Rajhradu

A té Réhradice na pěkný rovině, teče tam voděnka dolů po dědině... a stojí tam již téměř tisíc let klášterní kostel sv. Petra a Pavla, největší v našem děkanství, do kterého jsme se vydali na pout' v rámci Roku sv. Pavla. A zdaleka ne jen dva autobusy ze Šlapanic a okolních dědin, ale také farníci z Pozořic, Modřic, Tvarožné, Moutnic, Újezda, Blučiny a dalších obcí zaplnili barokní svatyni při benediktinském klášteře. Od 13:00 byla možnost společné modlitby růžence a ve 14 hodin začala mše svatá, jejímž hlavním celebrantem byl náš pan děkan P. Jan Nekuda z Pozořic. Někteří kněží našeho děkanátu sloužili mši spolu s ním, např. náš pan farář Miloš Mičánek nebo P. René Strouhal z Moutnic, který je také kaplanem pro mládež. Další, mezi nimi i P. Josef Rybecký z Tvarožné nebo P. Hynek Šmerda z Blučiny, byli k dispozici těm, kteří chtěli přistoupit ke svátosti smíření.

„Svatý Pavel, či jak říkáme apoštol Pavel, nepatřil mezi dvanáct apoštolů, s Ježíšem se nikdy osobně nesešel, ale přesto měl asi největší podíl na šíření pravdy z pochopení Ježíšovy nauky. Byl římským občanem, kteří patřili mezi privilegované vrstvy tehdejší doby. Svatý Pavel toho velmi často dokázal obratně využít, aby napomohl šíření Království Božího. V horlivosti mnohé předstihoval, ať už při pronásledování křesťanů, nebo po svém obrácení při hlásání evangelia. Slova „Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?“, ve kterých se Ježíš ztotožňuje se svou církví, pro něj byla rozhodující. Takřka v jediném okamžiku dokázal pochopit podstatu Ježíšova učení. Ale dříve než začal veřejně vystupovat, setkal se s apoštoly a vše s nimi probral. Když jsem ještě jako bohoslovec četl Skutky apoštolů, tak najednou ten svatý Pavel přede mnou vystoupil ještě jinak. Viděl jsem a pochopil, s jakou důkladností a vynalézavostí plnil svoje poslání, jak se nenechal ničím odradit. Myslím, že tím může oslovit každého z nás, protože ani dnešní doba není jednoduchá. Prosme tedy Pána, aby dal i nám „svatou vynalézavost.“ zaznělo v promluvě P. Nekudy. V obětním průvodu pak děti kromě chleba a vína přinesly další symbolické předměty. „Pane Ježíši, neseme Ti na oltář hrozny jako symbol našeho kraje. Děkujeme ti za úrodu, za rozum, za víru. Prosíme Tě za lidi, kteří Tě neznají.“ znělo za zvuků písně „Požehnaný jsi Bože na věky“. Dále bylo přineseno Písmo svaté, abychom se i nadále vzdělávali a nezapomínali na Boží nařízení, globus

připomínající misie a ty, kteří v nich působí, meč s prosbou za odvalu a vytrvalost, jakou měl sv. Pavel, a hlínu, aby Boží slovo v našich srdcích přineslo své plody.

Po mši svaté jsme mohli vyslechnout krátkou přednášku o svatém Pavlovi s promítáním fotografií z míst, která procházel. A pak už byl prostor pro prohlídku kláštera, občerstvení a setkání s přáteli. Pro děti byly v parku před klášteřem připraveny nejrůznější soutěže.

V podvečer jsme pout' zakončili adorací se svátostným požehnáním. Vedl ji P. Miloslav Kabrda, který nyní působí v Újezdě u Brna. Touto poutí jsme tedy splnili přání otce biskupa a ve svých srdcích si jistě odnesli ještě mnohem víc.

Michaela Klímová

Pout' do Štípy, Provodova a Luhačovic

Dne 18. října t.r. jsme se zúčastnili poutního zájezdu do mariánského poutního místa Štípy u Zlína a dalších míst. Poutní kostel ve Štípě patří mezi největší chrámy olomoucké arcidiecéze. Na místě nás uvítal P. František Sedláček, který nás seznámil s historií kostela. Velkolepá stavba byla postavena v letech 1743 až 1762 v místě původního malého kostelíka ze 14. století. Kostel má nyní jehlanovitou věž, potom co původní báňovitá věž shořela při opravě střechy kostela v roce 1857. Při ní shořela i fara a několik okolních domů, dva zvony se horkem od požáru rozlily. Po restauraci kostela sem byla přenesena milostná socha Panny Marie Štípské ze starého, v blízkosti stojícího malého kostelíka. Původní varhany byly nahrazeny novými, většími, klenbu stropu dnes zdobí dva velké obrazy Nanebevzetí Panny Marie a Navštívení Panny Marie a tři menší obrazy znázorňující víru, naději a lásku. Hlavní loď je rozšířená o kapli sv. Jana Nepomuckého, kapli sv. Máří Magdalény a kapli Bolestné Panny Marie. Na hlavním oltáři stojí nad dvojitým svatostánkem několik set let stará, dřevěná, gotická soška Panny Marie Štípské, cíl mnohých poutníků. Soška je zdobená pláštěm s drahokamy a dvěma stříbrnými korunkami, nad hlavním oltářem jsou sochy sv. Cyrila a Metoděje, dole sochy sv. Františka Serafinského a sv. Norberta.

Do Štípy putovali odedávna poutníci poděkovat za vyslyšení četných proseb a uzdravení od nemocí z mnoha míst v okolí. Po mši sv. jsme si mohli prohlédnout moderní kapli na faře a blízký, pěkný hřbitov, kde je také hrobka rodu Sailernů, bývalých patronů kostela.

Naše další zastávka byla v poutním kostelíku v Provodově, který stojí na kopci za dědinou. Původ poutního místa byl založen na základě uzdravení oční choroby jedné ženy, která si umyla oči ve vodě z vyvěrajícího praménku na kopci. Po uzdravení měla dvojí zjevení a výzvu, aby tam postavila kapličku. Původní malá, dřevěná kaplička, která tam byla postavena brzy nestačila pro narůstající přílivu poutníků, a proto byla přestavěná do nynější podoby nového kostelíka. Oltářní obraz ukazuje Pannu Marii

kojící, jediný obraz tohoto druhu v širokém okolí. Po krátké modlitbě a písni k Panně Marii jsme pokračovali dál do Luhačovic.

Tamní pan farář nám vysvětlil infrastrukturu krásného, nového, moderního kostela, stojícího v blízkosti lázeňského areálu a potíže s jeho výstavbou. Pro přibližně dnešních 5000 obyvatel města je kostel sice dosti velký a prostorný, ale někdy i nevyužitý, poznamenal pan farář při našem loučení.

Naši pout' jsme zakončili prohlídkou lázeňské promenády, načerpáním nových sil a vod z lázeňských pramenů, včetně známé Vincentky .

Šťastní a plni nových dojmů jsme se vrátili s díky za krásný prožitý den s nádherným počasím k večeru domů.

Vilém Sitte

S Pannou Marií na pouti

V roce 1990 při založení Fatimského apoštolátu věnoval otec Beer z Německa naší farnosti putovní sošku Panny Marie Fatimské. Od té doby je po týdnu přijímána v jednotlivých rodinách k modlitbě. Koordinátorem putování je pan Jiří Kotulan. Od května letošního roku do současnosti putuje soška Panny Marie v rodinách v Jiříkovicích.

Společenství živého růžence v Jiříkovicích uskutečnilo 11. října poutní zájezd ke sv. Filomeně, patronce živého růžence a do národního centra Fatimského apoštolátu v Koclířově. Jako vzácnou poutnici jsme vezli sebou také onu putovní sošku Panny Marie, aby se jako "zakladatelka" podívala "domů" do národního centra apoštolátu. Byla s námi při mši sv. obětované za nás, za naši farnost a hlavně za naše biřmovance (byla to sobota před biřmováním), byla s námi při adoraci, při duchovní promluvě, při odpočinku, občerstvení a vzájemném sdílení a při závěrečném požehnání, kdy byla znovu vyslána do rodin naší farnosti a vložena do rukou dětí, které byly s námi.

V pátek 28. listopadu při žehnání křížů v Jiříkovicích ke mně v průvodě znenadání přišla malá Janička Buchtová, jedna z nejmladších účastníků našeho říjnového poutního zájezdu a řekla mně: "ten výlet do Koclířova byl moc pěkný, musíme si ho zopakovat." To mě přimělo k napsání této vzpomínky na den bohatý duchovně, spojený lidským přátelským a radostným společenstvím.

Marie Duchoňová

PER MARIAM AD JESUM - S Fatimským apoštolátem v Medjugorji (14.9. - 21.9. 2008)

15 poutníků z naší farnosti se vydalo s Fatimským apoštolátem na pouť do Medjugorje. Vyjeli jsme v neděli v 11:30 za slunečného počasí, které se však záhy začalo kazit. Začalo pršet a tak tomu bylo po celou cestu. Protože jsme měli dobré duchovní vedení (P. Karel Slanina z Dobřínska) cesta vesele ubíhala. Večer v 19 hod. jsme měli mši svatou ve slovinském Mariboru. Poté jsme se chystali k noclehu v autobuse. Celou noc jsme již projížděli Chorvatskem a asi kolem desáté hodiny v pondělí jsme přijeli do Medjugorje. Po ubytování jsme se v 15 hod. setkali s ostatními poutníky, kde po zasvěcení Panně Marii nám P. Pavel Dokládál sdělil duchovní program poutě. Navštívili jsme komunitu CENAKOLO (drogově i jinak závislí) a komunitu OASA MÍRU. Tam nás oslovilo svědectví o odpuštění, které nám podala řádová sestra z Brazílie. Setkání s vizionářkou Vickou bylo velmi působivé, stejně jako výstup na místo zjevení Podbrdo. Další den jsme navštívili hrob Slavka Barbariče a poté vystoupili křížovou cestou na kopec Križevac.

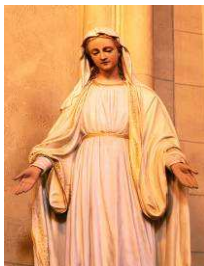
V pátek byla zajímavá beseda s otcem Dankem zdejším kaplanem. Na závěr pouti jsme se vydali do komunity MAJČINO SELO. Je to domov pro opuštěné děti, sirotky apod. A to už odpoledne odjížděly autobusy Fatimského apoštolátu do České republiky.

Náš autobus (CK Tomáš Hladký) odjížděl z Medjugorje v sobotu v 8 hod. ráno s cílem zastávka u moře v Makarské. Zde jsme byli svědky velkého požáru v Dolomitech, který nám znemožnil přímou cestu po magistrále. Objížděli jsme Dolomity horskými serpentínami, až jsme se dostali zpět na dálnici směr Zadar. Do České republiky jsme dojeli v neděli dopoledne kolem deváté hodiny. V Pohořelicích jsme měli mši svatou, kde nás také pozdravil P. Vít Severa. Kolem poledne jsme se vrátili domů.

Pouť do Medjugorje byla zdařilá a duchovně velmi obohacující. Škoda jen, že se jí zúčastnilo poměrně málo mladých lidí.

Poselství Panny Marie z Medjugorje: Mír-pokoj, modlitba, půst, obrácení. Toto by se mělo pro nás stát velkou výzvou.

Marcela Paseková

Václav Hudeček ve Šlapanicích

Poslední říjnovou sobotu, při příležitosti státního svátku České republiky, zavítal do našeho farního kostela ve Šlapanicích houslový virtuóz Václav Hudeček, aby zde přednesl slavnostní koncert duchovní hudby. Tuto akci zorganizovala společnost Mohyla míru – Austerlitz, o.p.s. spolu s městem Šlapanice.

V klasické hudbě se příliš neorientuji, a tak názvy skladeb raději vynechám, abych se vyhnul případným nepřesnostem. Po smršti v uplynulých dnech vyslechnutých volebních hesel a slibů, jsem rád zasedl do kostelní lavice a zaposlouchal se do harmonických tónů, které charismatický Václav Hudeček předával do prostoru, do našich uší a srdcí. Václava Hudečka jsem doposud znal jen z médií, jako věčně usměvavého, pokorného, inteligentního a milého člověka. Poprvé jsem ho slyšel naživo s nástrojem jemu vlastním. Hudební zážitek nepopsatelný..., prostě balzám na duši. Skladby působily asi natolik uklidňujícím dojmem, že si paní sedící vedle mne spokojeně zdímla. Pokud si uvědomíme, že spravedlivý spánek není samozřejmostí a pro někoho vzácností, nemusí nás to pohoršovat nás, a snad ani mistra houslí. Neboť, jak jsem měl možnost sledovat ho jako člověka, nechybí mu humor, ani tolerance a skromnost.

Za svůj mimořádný výkon v našem kostele si vysloužil závěrečný, dlouhý a bouřlivý potlesk ve stoje. V. Hudeček neopomněl také představit svou manželku Evu Hudečkovou, se kterou žije tuším již přes třicet let. Tento dlouholetý manželský pár dvou vynikajících umělců, vyzařující spokojenost a radost, neplní první stránky bulvárních plátků, si zaslouží obdiv a úctu, a byl proto též na místě odměněn upřímným, srdečným potleskem.

Co říci na závěr? Přál bych si, aby náš kostel hostil častěji takové osobnosti. Navštíví ho tak *možná* lidé, posluchači, kteří by o chrámovou kliku *možná* jinak nezavadili. *Možná* se zaposlouchají do houslí a *možná* objeví kostelní zvon, jako hudební nástroj, který také otevírá duši. Děkuji.

Ivo Blažek

Ministrantský florbalový turnaj

V neděli 21. září 2008 se uskutečnil v Telnici první florbalový turnaj ministrantů do 17 let. Účastnili se ho týmy Dubňan, Moravan, Moutnic, Mutěnic, Tvarožné, Sokolnic, Šlapanic a domácí Telnice, která tuto akci organizovala. Naše farnost byla zastoupena pětičlenným družstvem ve složení - Lukáš Klaška, Kryštof Krejčí, Pavel Soldán, Václav Zemánek a já, Dominik Král.

Celý turnaj byl rozdělen na dvě skupiny. Skupina A hrála zápasy na Orlovně a skupina B, ve které jsme byli i my, bojovala o postup na Sokolovně. Z každé skupiny postoupily

dva týmy do semifinále. My jsme naši skupinu vyhráli, postoupili i do finále, kde jsme boj o vítězství prohráli s Mutěnicemi a odvezli jsme si z turnaje stříbrnou medaili. Bylo vyhlášeno i několik nejlepších hráčů celého turnaje, kteří dostali pěkné věcné ceny. Nejlepším nahrávačem se stal Vašek Zemánek z našeho týmu.

Dominik Král

Studentská mše na Petrově na zahájení akademického roku 2008/2009

Po letech, kdy náš otec biskup Vojtěch Cikrle při této příležitosti přicházel celebrovat mši svatou do jezuitského kostela, při kterém sídlí Vysokoškolské katolické hnutí, se tato akce v úterý 30. září v 19 hodin konala pro změnu v katedrále, kde také fungují dvě společenství mládeže. Zde je část z promluvy otce biskupa k několika stovkám studentů a studentek z brněnských fakult:

Milí přátelé, jsme na začátku akademického roku a vstupujeme do další etapy svého života, do přípravy na své povolání. Každý z nás dostal množství darů, které nejsou jen pro nás, ale které máme využívat pro druhé. Možná, že ten největší dar, který jsme dostali, bylo to, že jsme byli pokřtěni, připojeni ke Kristu a dokázali jsme přijmout moudrost. My si dnes také vyprosíme, aby všechno to, co je v nás, bylo vyvážené, a aby nás Duch svatý vedl k tomu, abychom poznali lépe Krista. Máme ho následovat, ale často vidíme před sebou kříž, tak jak je teď před námi na hlavním oltáři. Mnohdy se v nás všechno bouří a my si říkáme, že takto bychom nechtěli skončit. Ale neskončilo to tak, že Kristus zvítězil nad smrtí a že on nás chce k tomuto svému vítězství připojit? Nám se zdá, že radosti našeho života jsou částí pomyslné úsečky a druhou část tvoří těžkosti a věci, které nám působí bolest. My si někdy říkáme, že to nemá cenu, a snažíme

se tohoto konce úsečky zbavit – všeho, co je v našem životě obtížné. Ale já na vás spoléhám, že v síle Ducha svatého dokážete přijmout i to, co je pro vás těžké. A pak člověk zjistí, že se vlastně nejedná o úsečku, když se její konce spojí, ale že je to taková kružnice, kde ohromná radost a bolest spolu souvisí. Tak jako nedávno zachytil kameraman olympijskou vítězku v běhu, jíž se v cíli zračilo na tváři nesmírné vyčerpání, ale zároveň i obrovská radost. Ona do toho dala všechno. Není tento pocit také znamením našeho přilnutí ke Kristu? A vy se máte stát vzorem života s Kristem pro své spolužáky, kteří hledají. K tomu vám žehnám a modlím se za vás.

Spolu s otcem biskupem mezi nás přišli další kněží věnující se mládeži: jezuita P. Josef Stuchlý, spirituál brněnského biskupského gymnázia P. Pavel Konzbul, sekretář brněnského biskupa P. Jaroslav Čupr a dómský kaplan P. Tomáš Koumal, kteří vedou společenství na Petrově, a P. Roman Kubín z Diecézního centra života mládeže. O několikahlasé rytmické písně se postarala studentská schola. Před požehnáním jsme si vyslechlí řadu informací o akcích Vysokoškolského katolického hnutí (www.vkhcr.org/brno) a po mši při občerstvení před katedrálou mohli pohovořit mezi sebou. Pro zajímavost také proběhlo sčítání, kolik lidí přišlo ze které fakulty Masarykovy univerzity a z ostatních brněnských vysokých škol.

Jsmo moc rádi, že se takto smíme scházet a vidět, že nejsme sami. Díky našemu Pánu i kněžím, kteří si pro nás najdou čas.

Michaela Klímová

Máme rádi ticho?

Když se řekne slovo ticho, každému z nás se vybaví něco jiného: napjaté ticho před zkoušením ve třídě, nabroušené ticho mezi lidmi, kteří se právě pohádali, trapné ticho po nějakém prohřešku proti bontonu... Je ale i pokojné ticho mezi přáteli či blízkými lidmi, kteří si rozumějí i beze slov a je jim zrovna v tomto tichu spolu dobře.

Často se tichu vyhýbáme. Proč? Bojíme se být sami se sebou, sami se svými myšlenkami a často i se svým svědomím. V tichu jsme před Bohem takoví jací jsme, uvědomujeme si svou ubohost ale i důstojnost Božího dítěte – nacházíme svou pravou tvář. A právě když se takovému tichu vystavíme, uslyšíme i tichý Boží hlas – vánek Ducha Svatého, který promlouvá a pomáhá nám se vrátit k naší podstatě – Božímu obrazu v nás.

Nebojme se vypnout někdy rádio, televizi nebo třeba i ve chvíli modlitby místo spousty slov jen tak na chvíli zmlknout a zaposlouchat se do svého srdce, do ticha. Zpočátku to možná nebude moc příjemné, ale když si na tyto chvíle zvykneme, Pán nás odmění právě tím vánkem Ducha Svatého a bude nám s ním právě tak dobře, jako s přítelem či nejbližším člověkem.

Lenka Krčálová

Betlémské světlo přivezou skauti z Vídně do Brna

Také letos přivezou skauti před Vánocemi všem lidem dobré vůle plamínek pokoje a míru - Betlémské světlo. Do České republiky ho brněnští skauti přivezou z Vídně v sobotu 13.12. Stalo se už milou tradicí, že skauti rozvázejí před Vánocemi po mnoha zemích světa symbol pokoje a lásky – světlo slavnostně zažehnuté v Betlémě. Betlémské světlo přebírají brněnští skauti od rakouských, kteří zabezpečují jeho převezení letecky přímo z Betléma. Při ekumenické bohoslužbě ve Vídni je pak předáváno skautským delegacím ze zahraničí. Letos je v rakouské metropoli skauti převezmou v **sobotu 13. 12.** ve 14.00 hodin při bohoslužbě v místním evangelickém kostele a stejně jako v minulých letech je přivezou do Brna. Do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho bude Betlémské světlo předáno v obětním průvodu při mši v **neděli 14. 12.** v 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla. Zájemci z Brna a okolí si je budou moci převzít před katedrálou po skončení bohoslužby do 11.00 hodin. Další organizace šíření Betlémského světla ve farnostech a obcích už záleží na místních podmínkách. Je možné je uchovávat na farách, obecních úřadech, ve skautských klubovnách i u dobrovolníků. Zájemci si pro ně mohou přijít sami nebo – zejména starší – mohou požádat o jeho přinesení domů. V sobotu 20.12. 2008 se potom rozjedou vlaky s kurýry s Betlémským světlem po celé republice, o den později bude v rámci "Vánoc na radnici" předáváno zájemcům z řad veřejnosti na brněnské radnici. Bližší informace o Betlémském světle lze získat na internetové adrese www.betlemskesvetlo.cz.

Novinky z farní knihovny

Popelka Libuše Šafránková: hvězda našich srdcí / Dana Čermáková

Zajímavá kniha o šlapanické rodačce a podle ankety České televize „Hvězda mého srdce“ (červen 2008) také nejoblíbenější herečce současnosti. Přestože Libuše Šafránková chrání své soukromí, důsledně odmítá účast v zábavných pořadech a své role si pečlivě vybírá, našla cestu do srdcí diváků, kteří oceňují její herecké umění, půvab i smysl pro humor. Budete-li číst právě vydávanou knihu, poznáte, že k tomu všemu je moudrá, skromná, vnímavá a citlivá.

Kniha je sestavena ze vzpomínek a vyprávění herečky samotné a dalších jejích kolegů herců a režisérů, je doplněna mnoha barevnými fotografiemi jejích rolí z filmů, které se staly českou klasikou (Tři oříšky pro Popelku, Třetí princ, Vrchní prchni, Vesničko má středisková...).

Když autorce Daně Čermákové odpustíte chybu na str. 13, kde z našeho města udělala součást Brna, může být kniha vhodným vánočním dárkem.

Chcete-li kráčet po vodách, musíte vystoupit z lodi / John Ortberg

Jak napovídá už název této knihy, jedná se o zamyšlení a meditaci nad úryvkem z Písma, kde Petr jde za Ježíšem po vodě (Mt 14,25-33). Mnozí bychom chtěli, tak jako Petr, konat velké věci. Jít za Pánem navzdory všemu, ale možná se bojíme vystoupit z lodi. Loď je pro nás místem, kde se cítíme pohodlně, kdežto voda, na niž máme vystoupit, je divokým živlem – něčím, co nás ohrožuje a z čeho máme strach. Vystoupit z lodi tedy vždycky znamená udělat krok víry a pustit se do neznáma, být ochoten riskovat a důvěřovat.

Pekařský učedník ze Znojma / Wilhelm Hünermann

Životopisný román o svatém Klementu Maria Hofbauerovi, chudém chlapci z moravských Tasovic. Když mu zemřel otec, jeho sen stát se knězem, se téměř rozplýval. Vyučil se pekařem, ale Bůh vedl jeho cesty. Vydal se na pouť do Říma, v Alatri složil řeholní sliby, stal se redemptoristou a později byl vysvěcen na kněze. Dvacet let působil ve Varšavě a pak ve Vídni, bývá nazýván také apoštolem Varšavy a stal se duchovní oporou Vídně obsazené Napoleonem. Sv. Klement Maria zemřel r. 1820 a papežem Piem X. byl svatořečen v roce 1909. Příští rok uplyne tedy 100 let od jeho svatořečení a v jeho rodné farnosti Tasovice proběhne dne 23. května 2009 tradiční poutní slavnost, spojená s výstavou výrobků pekařů a cukrářů, jejichž je patronem. V 17 hod. začne mše svatá, jejímž hlavním celebrantem bude brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Pozváni jsou i biskupové okolních diecézí. Více informací najdete na stránkách farnosti Tasovice: <http://www.sweb.cz/Farnost.Tasovice/>

Posvátné stezky: devět duchovních temperamentů / Garry Thomas

V křesťanském společenství se vzájemně setkáváme s různými způsoby prožívání víry, různými duchovními temperamenty. Je jeden Bůh, ale mnoho vztahů. Autor Garry Thomas nám pomůže rozeznat a pochopit naši různost a rozmanitost. Poznáme, který způsob vnímání a prožívání Boha u nás převažuje a které jsou nám blízké – zda je to setrvání v přírodě, tichu, meditaci, ve službě bližním, v obřadech, nebo v tom, co k nám přichází skrze smysly - hudba, umění.

Dotkni se ran: spiritualita nelhostejnosti / Tomáš Halík

Ve čtrnácti esejích autor vychází z evangelijního příběhu o „nevěřícím Tomášovi“. Představy o Bohu, církvi a víře „bez zranění“ autor považuje za iluze. Ke křesťanské víře patří odvaha vidět rány našeho světa a dotýkat se jich vírou, která sama je jimi zasažena, zraněna. Tváří v tvář „zraněnému Bohu“ člověk může odložit „brnění, masky a šminky“, jimiž před druhými a někdy sám před sebou zakrývá svá bolestná místa.

Lenka Klašková

Podolské koncerty duchovní hudby 2008-2009

Prvním koncertem v letošním roce byl v lednu Vánoční příběh od Martina Jakubíčka. Dějový oblouk v tomto příběhu je nesen dvojicí recitátorů a hudební složka obsahovala kromě starých rorátů a zpěvů z barokních kancionálů také moravské lidové koledy. Proto také spojení sólistů, sboru a varhan. Tento příběh byl posluchači nadšeně přijat.

Koncert v postní době jsme nazvali Cesta na Golgotu. Provedeny byly Růžencové sonáty pro housle a varhany v podání manželů Preisingerových s průvodním slovem Ladislava Lakomého.

Ve velikonoční době bylo provedeno Filharmonickým sborem Besedou brněnskou za řízení Petra Kolaře Mozartovo Exultate, iubilate se slavným Aleluja a Vivaldiho Gloria.

Začátkem svatodušní doby jsme uvítali Javory s Hanou a Petrem Ulrychovými a Kateřinou a Daliborem Štrucovými. Tyto koncerty se vždy těší velké přízni posluchačů.

V září nám bylo nabídnuto vystoupení Kantilény spolu s Petrohradským sborem dětí a mládeže při rádiu a televizi. Tento koncert byl opravdu mimořádný a všichni obdivovali malé ruské sólisty, kteří sklidili zasloužený obdiv. Byli jsme potěšeni, že jeden ze tří koncertů se konal u nás. Navázali jsme také kontakt se skladatelem a ruským profesorem, který učí na brněnské konzervatoři.

Říjnový koncert měl v programu komorní zaměření a byly provedeny skladby pro housle, lesní roh a klávesy členy brněnské Filharmonie.

Listopadový koncert byl k 90. výročí republiky s Biblickými písněmi Ant. Dvořáka a duchovními zpěvy M. Lorence s Romanou Pávkovou a Janem Šťávou – zpěv a varhaníkem Martinem Jakubíčkem.

Ve vánoční době 26.12. v 16.00 hodin nás poctí návštěvou nejlepší evropský sbor Český filharmonický z Brna za řízení Petra Fialy. Je to pro nás všechny velká pocta, že tento sbor, který účinkuje převážně v zahraničí pod taktovkami největších světových dirigentů, vystoupí také u nás s Rybovou vánoční mší.

Příští rok máme v jednáni koncert s postní tematikou 1. března. V postní době máme ještě jedno překvapení. Máme dohodnuto vystoupení Janáčkova kvarteta, a to 29. března.

Na pořadu je Haydnových Sedm slov Vykupitelových na kříži s průvodním slovem populárního Alfréda Strejčka. Dále jsme v jednáni se Spirituál kvintetem, příslib máme i od obou Kantilén.

Snažíme se nabídnout posluchačům vynikající hudební světová díla v tom nejlepším možném provedení. Všem, kteří navštívujete naše duchovní koncerty děkujeme za přízeň, těšíme se na další zájemce a posluchače těchto hudebních svátků.

Přejeme vám v novém roce všechno dobré a příjemnou, radostnou atmosféru na našich koncertech.

Miloš Lorenc

Pozvánka do dvou soutěží

Literární soutěž „Apoštol Pavel v 21. století“

Biskupství brněnské vyhláší v Roce svatého Pavla **literární soutěž pro mládež a dospělé s názvem APOŠTOL PAVEL V 21. STOLETÍ**. Uzávěrka soutěže je 28. 2. 2009. Literární soutěž „Apoštol Pavel v 21. století“ je určena jednotlivcům ve třech věkových kategoriích a jejím cílem je podnícení zájmu o osobnost svatého Pavla, jeho teologie a postojů, aktualizace odkazu svatého Pavla pro naši současnost a v neposlední řadě také objevení a podpora literárních talentů.

Zadání soutěže:

V duchu apoštola Pavla napiš:

- dopis svému farnímu společenství
- e-mail, který by svatý Pavel poslal dnes tobě samotnému
- promluvu o víře k určité skupině lidí, zvláště nevěřících
- volný slohový útvar

Soutěž je určena jednotlivcům těchto věkových kategorií:

1. kategorie: žáci 7., 8. a 9. tříd ZŠ a odpovídajících tříd víceletých gymnázií
2. kategorie: studenti SŠ a odborných učilišť
3. kategorie: studenti VŠ a dospělí

Své práce v rozsahu 1 až 5 stran zasílejte do 28. února 2009 poštou na adresu Biskupství brněnské, Literární soutěž, Petrov 5, 601 43 Brno, nebo elektronicky na e-mail: literarni.soutez@biskupstvi.cz

Z každé věkové kategorie budou oceněny tři nejlepší práce.
Ceny: mobilní telefon, elektronika a hodnotné knihy a DVD.

Slavnostní předání cen otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem proběhne 22. května 2009.

Výtvarná soutěž „Apoštol Pavel očima dětí“

Biskupství brněnské vyhlašuje v Roce svatého Pavla **výtvarnou soutěž pro děti s názvem „APOŠTOL PAVEL OČIMA DĚTÍ.“** Obrázky do velikosti A3 vytvořené libovolnou technikou je možné zasílat do 31. března 2009.

Soutěž je určena pro děti tří věkových kategorií:

- I. 3 až 6 let (ročníky 2003 – 2006)
- II. 7 až 8 let (ročníky 2001 – 2002)
- III. 9 až 10 let (ročníky 1999 – 2000)

Zadání – téma:

- Soutěžící si vybere jedno z výše navržených témat:
- Nakreslí některou událost ze života apoštola Pavla.
  - Nakreslí působení apoštola v současnosti.

Obrázky do velikosti A3 vytvořené libovolnou technikou zasílejte do 31. března 2009 na adresu: Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum, Petrov 5, 601 43 Brno
Z každé věkové kategorie vybere odborná porota deset nejlepších obrázků.

Ceny: výtvarné pomůcky, knihy, upomínkové předměty.

Vernisáž výstavy vítězných obrázků a slavnostní předání cen
otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem
proběhne v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla
1. června 2009

Více informací a podrobné podmínky soutěží:

www.biskupstvi.cz/roksvatehopavla

Pro bystré hlavy...

Mám 24 let a oženil jsem se s vdovou ve věku 44 let. Má manželka má dceru ve věku 25 let; shodou okolností se stalo, že s touto dcerou mé manželky se oženil můj otec, čímž se stal mým zetěm, neboť si vzal mou dceru. V této souvislosti je má dcera zároveň i mou macechou.

Mé manželce a mně se v lednu narodil syn; toto dítě je bratrem manželky mého otce, tedy jeho švagrem. Zároveň, jakožto bratr mé macechy, je i mým strýcem, to znamená, že můj syn je mým strýcem.

Manželka mého otce, tedy má dcera, porodila na Velikonoce chlapce, který je zároveň mým bratrem, neboť je synem mého otce, a zároveň i vnukem, protože je synem dcery mé manželky.

Jsem tudíž bratrem svého vnuka, a vzhledem k tomu, že jsem manželem tchyně otce tohoto dítěte, jsem tedy v postavení otce svého otce a zároveň i bratrem jeho syna. Jsem tedy sám sobě ... ?

Čím jsem sám sobě?

Vyluštění hádanky pošlete na e-mail: okenko@farnostslapanice.com

Pro zasmání...

Milý Bože,

dej prosím ještě nějaký svátek mezi Vánoce a Velikonoce. Teď tam není nic, co by za to stálo.

připravil Rudolf Staněk (z knihy Děti píší Bohu)

Milý Ježíšku!

Nepřeji si oblevu, ať jsou vánoce na sněhu
po těch letech bez sněhu, nepřeji si oblevu.

Zatáhni za provázek zlatý a spust' nám trochu bílé vaty
a teď přejdu k dárkům, ty patří také k těm svátkům.

Přeji si MP3, ale to k vánocům asi moc nepatří,
ráda bych poslouchala muziku, nemám k tomu však techniku,
také si přeji knížku „Kevin z Lockley“, tak mi ji prosím pošli.

Přeji si také stromeček, stačí za pár stoveček,
může být také levnější, jen ať je, prosím, nejhezčí.

Za všechno Ti děkuji, že budu hodná slibuji.
Zastav se u nás Ježíšku a dárků přines bedničku.

Tvá Eliška

5. farní ples

V tomto Okénku jste našli plakátek, který zve na 5. farní ples. Tradiční místo farního plesu, Orlovna v Jiřkovících, bude tentokrát vystřídáno prostory kobylnické Sokolovny. Z 60. let plesu minulého se přesuneme časem a prostorem do Latinské Ameriky. Shlédneme ukázky latinskoamerických tanců, ti odvážnější a v tanci zdatnější si je jistě i rádi zatančí. Přiblížíme si latinskoamerické prostředí pomocí soutěží pro ženy, muže i páry, nebude chybět ani tombola, kde hlavní výhry budou mít souvislost se státy Latinské Ameriky. A hlavně věříme, že ples bude opět momentem v životě našich farností, který nás zase k sobě více přiblíží a spojí. Ten, kdo by mohl přispět do tomboly, tak může učinit svým darem do středy 21.1. kdykoli po mši svaté v sakristii nebo na faře ve Šlapanicích či v Praci. Doprava na ples a z plesu je zajištěna autobusem, který bude vyjždět z Prace přes Ponětovice, Jiřkovice, Šlapanice do Kobylnic a po skončení plesu pojedje opačným směrem zpět. Spolu s cestovní kanceláří FARATOUR se těším na společné setkání. Zároveň také prosím o Vaši modlitbu za zdar plesu.

otec Miloš a spol.

Mše svaté o vánocích 2008/2009

		ŠLAPANICE	PRACE	PODOLÍ
Po	22.12.	7.00	-----	7.00
Út	23.12.	18.00	-----	18.00
St	24.12.	21.30	20.00	22.00
Čt	25.12.	7.00, 9.00, 18.30	10.00	8.00
Pá	26.12.	7.00, 9.00	10.00	8.00
So	27.12.	7.30	-----	7.30
Ne	28.12.	7.00, 9.00, 18.30	10.00	8.00
Po	29.12.	7.00	-----	7.00
Út	30.12.	18.00	-----	7.00
St	31.12.	16.00	17.00	17.00
Čt	1.1.	7.00, 9.00, 18.30	10.00	8.00
Pá	2.1.	18.00	18.00	18.00
So	3.1.	7.30	-----	7.30
Ne	4.1.	7.00, 9.00, 18.30	10.00	8.00

Datum uzávěrky dalšího čísla časopisu Okénko: 21.3. 2009

Plánované **datum vydání: 5.4. 2009**

e-mail, na který je možno posílat příspěvky a názory: okenko@farnostslapanice.com

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
 telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.com, <http://www.farnostslapanice.com>
NEPRODEJNÉ!